

Salvarea la Îndemâna tuturor

Text biblic : Romani 10:5-17

Versetul de aur

Fiindcă "oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit" Romani 10:13

Introducere

În Romani 9 Pavel a introdus un nou subiect în scrisoarea sa: locul evreilor în planul răscumpărător al lui Dumnezeu. Discuția sa a izvorât din pasiunea sa personală pentru poporul său (el îi numește pe evrei „frații mei” și „rudele mele trupești” (Rom 9: 3) și dorința sa ca ei să-L cunoască pe Hristos care a făcut atât de multe pentru ei (9: 1–5). Această preocupare continuă în Romani 10, care începe cu Pavel scriind: ”Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu pentru Israelii este să fie mântuiți”. Apostolul și-a descris frații Evrei ca fiind zeloși, dar lipsiți de cunoștințe. Dorința lor de a urma Legea lui Moise și de a-și urmări „propria lor neprihănire” (10: 3) care a fost fără temei, acum că „Căci Hristos este sfârșitul Legii, pentru ca oricine crede în El să poată căpăta neprihănirea”(10: 4). O nouă cale, calea mântuirii - prin Har și prin credință - a fost deschisă pentru ca toți să o accepte. Dar, din păcate, mulți din „rudele mele trupești” a lui Pavel (9: 3) au respins-o. Pavel a trecut apoi la contrastul mântuirii bazată pe păstrarea legii și mântuirea primită prin credință.

Contextul lecției

I. Predicând Evanghelia (Romanii 10:5-13)

A. Cine se va suii în cer sau se va pogori în adânc (v 5-7)

Există doar două modalități potențiale de a obține neprihănirea: (1) prin respectarea perfectă a legii sau (2) prin primirea harului prin credință. Moise este recunoscut ca legiuitorul Israelului. Deci, este potrivit să-l cităm ca autoritate în domeniul ținerii legii. Legea este ceea ce definește păcatul și dreptatea. Versetul pe care l-a citat Pavel implică faptul că ascultarea completă a legii va duce la viață, deoarece o persoană care face acest lucru va fi neprihănită (Levitic 18: 5; vezi și Romani 2:13 și Galateni 3:12). Dar Pavel a arătat deja că nimeni nu respectă perfect legea (Romani 3:23), deci nu există nimeni care să poată atinge neprihănirea prin respectarea legii (Romani 3:20). Principiul neprihănirii prin ținerea legii ne pune responsabilitatea pe umerii noștri. Dacă o persoană ar respecta perfect fiecare aspect al legii, atunci el sau ea ar câștiga dreptul de a sta în fața lui Dumnezeu. Dar asta este ceva extraordinar - nu se întâmplă niciodată!. Pavel a făcut deja o distincție între „legea prin fapte” și „legea prin credință” (Romani 3:27). El a folosit din nou această parte din textul de astăzi, dar de data aceasta terminologia este ajustată ușor pentru a fi „neprihănirea care o dă Legea” (10: 5) ori o neprihănire prin credință. Acest contrast se găsește și în Filipeni 3: 6-9. Pentru a sublinia diferența, Pavel se bazează pe versete din Deuteronom 9: 4; 30: 12-14 pentru a ilustra natura dreptății bazate pe lege: este ca și cum ai încerca să urci în cer pentru a-L aduca pe Hristos din cer sau a încerca să coboară în adâncuri pentru a-L aduce pe Hristos din morți. Astfel, nu prin fapte bune sau eforturi devotate se obține neprihănirea cu Dumnezeu. Mântuirea nu este rezultatul perfecțiunii sau al muncii noastre. Mântuirea este rezultatul jertfei lui Hristos ca miel „fără pată” (Evrei 9:14) în locul nostru. Întradevăr, nu trebuie să-L aducem pe Hristos; El a coborât deja! Nici nu trebuie să-L scoatem din mormânt; Dumnezeu a făcut aceasta! (Romani 8:11).

B. Mărturisind și crezând (v 8-10)

Nu este nevoie să călătorim în Rai sau în adânc, deoarece cuvântul de care avem nevoie este aproape. Este la fel de aproape ca gurile și inimile noastre (Deuteronom 30:14). Pavel a predicat întotdeauna neprihănirea prin credință, nu prin fapte. Aceste referințe din Vechiul Testament continuate aici dezvăluie că legea însăși mărturisește despre Hristos. Pavel trece de la implicații sau rezultat. Nu ar trebui să ne lăsăm păcăliți de simplitatea acestor așteptări. Rostirea cuvintelor „Isus este Domnul” pare a fi ușoară, dar a spune acest lucru cu o inimă plină de credință va duce la o experiență care schimbă viața și ne dă o nouă direcție. A crede că Isus a

înviat din morți pare destul de simplu, dar necesită credință într-un eveniment care sfidează experiența personală. Aceasta este calea credinței (Ioan 20: 25-29). Credința în Isus și mărturisirea Lui ca Domn trebuie să devină semnele distinctive ale unei vieți centrate pe Hristos.

C. Chemat și Salvat (v 11-13)

Isaia 28:16 a profetizat despre Mesia care urma să fie „Iată, pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preț, piatră din capul unghiului clădirii, temelie puternică; cel ce o va lua ca sprijin nu se va grăbi să fugă”. Pavel a folosit această promisiune pentru a spune că cei care înțeleg corect lucrarea lui Dumnezeu în trimiterea lui Mesia sunt înțelepți să răspundă cu credință. Evreii și neamurile intră în promisiunea lui Dumnezeu pe aceeași bază - prin credința în Hristos. Aceasta a inclus pe toți, fie Evreu, fie neevreu (neamuri). Evreii nu aveau drepturi exclusive asupra lui Dumnezeu, pentru că El este același Domn pentru toți oamenii (Fapte 17:24-28). A fi mântuit este un alt mod de a vorbi despre a fi declarat fără păcat. Include împăcarea cu Dumnezeu (Romani 5:10). Aici Pavel arată că ideea de chemare reunește actul credinței în inimă și mărturisirea cu buzele, expresia verbală a credinței care duce la mântuire.

II. Propovăduind Evanghelia (v 14-17)

A. Trimiși să Propovăduiască (v 14-15)

Pentru Pavel, predicarea Evangheliei a fost primordială. Au fost vestea bună, cel mai semnificativ mesaj din istorie! Dar cum ar putea „toată lumea” să creadă în Hristos dacă mesajul său le era necunoscut? Dumnezeu a ales să folosească instrumente umane pentru a-și transmite mesajul. Aceasta pare să fi fost metoda sa preferată de operare chiar și în vremurile Vechiului Testament (Isaia 6: 8; Ieremia 1: 5; Ezechiel 22:30). Și continuă să fie așa și acum. Vestea bună trebuie proclamată și aceasta necesită ca un predicator să transmită mesajul celor care nu au auzit. Cu siguranță, sarcina predicării poate fi făcută de orice creștin care spune vestea bună altcuiva. În același timp, trebuie să existe oameni care își vor dedica viața predicării și învățării în bisericile locale. Biserica are întotdeauna nevoie de cei dispuși să răspundă la o astfel de chemare. Și cei care sunt gata să facă acest lucru trebuie să fie sprijiniți și trimiși. Cei care poartă vești atât de bune sunt imaginați ca având picioarele frumoase. De obicei, vestitorii care au parcurs mulți kilometri pentru a transmite un mesaj ajungeau la destinații cu picioarele murdare și prăfuite. Aspectul picioarelor lor în sine era orice altceva decât frumos. Mai târziu, Pavel a descris armura creștinului ca fiind „picioarele încălțate cu răvna Evanghelia păcii” (Efeseni 6:15)

B. Auzirea și ascultarea Evangheliei (v 16-17)

Pavel citează cuvintele lui Isaia. Acest verset, din Isaia 53:1, vine în contextul uneia dintre cele mai puternice profeții mesianice din Vechiul Testament. Dar acest pasaj special ne avertizează asupra unei realități dure care poate diminua entuziasmul predicării și trimiterii Evangheliei: nu oricine aude mesajul îl va primi cu bucurie. În contextul Romanilor, Pavel a deplâns faptul că atât de mulți din neamul său de Evrei nici nu au crezut, nici nu au acceptat vestea bună. Slujirea lui Pavel are un singur scop: oamenii care nu au auzit niciodată Evanghelia nu au nici o ocazie să creadă Evanghelia. Cuvântul despre Hristos trebuie propovăduit pentru ca acesta să fie auzit! În acest proces, unii vor crede și alții nu vor crede (Fapte 18: 5-8; etc.). Dar nimeni nu va crede Evanghelia acolo unde nu există proclamarea Evangheliei. O Evanghelie ne predicată este o Evanghelie neprimită - care nu este deloc o Evanghelie.

Concluzii

Credința vine prin auzirea Evangheliei, un mesaj vestit de predicatori. Hristos trebuie predicat ca fiind răstignit ca jertfă de ispășire pentru păcatul nostru (1 Cor 1:23), și ca înviat din nou pentru a fi nădejdea noastră (15: 4). Biserica va avea întotdeauna nevoie de predicatori care să proclame corect Evanghelia. Deși mulți dintre noi nu sunt predicatori prin vocație, suntem totuși reprezentanți ai lui Hristos. Dacă te rogi pentru oportunități de a răspândi Evanghelia, Dumnezeu îți va răspunde cu siguranță la rugăciune !

Ce trebuie să memorăm: Răspândiți Evanghelia, astfel încât alții să creadă.